

บทที่ 8

การนำของเข้าทางท่ากรุงเทพฯ

เรือบรรทุกสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร เมื่อถึงท่ากรุงเทพฯ แล้วจะต้องจอดเทียบท่า ณ ท่าเทียบท่าเรือและโรงพักสินค้าที่ได้รับอนุมัติจากกรมศุลกากร หลังจากนั้นต้องขออนุญาตขนถ่ายของออกจากเรือเพื่อขนเข้าเก็บในโรงพักสินค้าหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนซึ่งตั้งอยู่ในท่าเทียบท่าเรือนั้น ปัจจุบันท่าเทียบท่าเรือตามกฎหมายศุลกากร ได้แก่ ท่าเรือของการท่าเรือแห่งประเทศไทย และท่าเรือเอกชนอื่น ๆ เช่น ท่าเรือของบริษัทไทยเดินเรือทะเลจำกัดและท่าเรือของบริษัท ซี.อาร์.ซี การท่าเรือ จำกัด (ท่าเทียบเรือหมายเลข 1 ซี.)

การนำเข้าทางท่ากรุงเทพฯ มีขั้นตอนดังนี้คือ

1. การรายงานเรือเข้า

เมื่อเรือเทียบท่าเรียบร้อยแล้ว นายเรือหรือตัวแทนผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากนายเรือมีหน้าที่ตามกฎหมายศุลกากรที่จะต้องทำรายงานตามแบบใบแนบที่ 1 ขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่เวลาเรือเข้า พร้อมกับแนบบัญชีเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ บัญชีสินค้าสำหรับเรือ (Manifest) บัญชีแสดงจำนวนคนโดยสาร บัญชีแสดงจำนวนรายชื่อตำแหน่งหน้าที่คนเรือ บัญชีแสดงจำนวนอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนของคนโดยสาร รวมทั้งวัตถุประสงค์ (สำหรับใช้ประจำเรือและอาวุธปืนของเจ้าหน้าที่ของเรือ) บัญชีของต้องห้ามต้องจำกัดบางประเภท และบัญชีของใช้และอาหารของคนในเรือที่ต้องมีใช้เท่าที่จำเป็นและจำนวนพอสมควรเป็นต้น

2. การขออนุญาตขนถ่ายของจากเรือและการขนเข้าเก็บในโรงพักสินค้าหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนที่ได้รับอนุมัติตามกฎหมาย

ในการนี้ นายเรือหรือตัวแทนเรือและเจ้าของโรงพักสินค้าเป็นผู้ยื่นคำร้องขออนุญาตเพื่อทำการดังกล่าว

มีของบางประเภทได้รับการผ่อนผันไม่ต้องขนเข้าเก็บในโรงพักสินค้าฯ
ได้แก่

ก. ของที่มีน้ำหนักมากบางประเภท เช่น สมอเรือ เครื่องจักรขนาดใหญ่
ตัวโรงงาน และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ถอดแยกเป็นชิ้นส่วนและบรรจุหีบห่อเข้ามาจำนวนมาก

ข. เคมีไวไฟหรือระเบิดได้

ค. เนื้อทองและเนื้อเงิน เหรียญกษาปณ์ ธนบัตรและยูทริกซ์

ง. ของกอง (Bulk Goods) คือของที่ตามลักษณะทั่วไปมักจะง่ายต่อการ
ตรวจสอบและสามารถมองเห็นได้ทันทีว่าเป็นของอะไร ประกอบกับสภาพของไม่เหมาะ
ที่จะเก็บรักษาไว้ในโรงพักสินค้าเพราะเปลืองเนื้อที่และไม่ปลอดภัยหรือจะทำให้เกิด
ความสกปรก เช่น ถ่านหินหรือสัตว์มีชีวิต

จ. ของพิเศษ ได้แก่ ของบางประเภทที่กรมศุลกากรได้กำหนดระเบียบ
ปฏิบัติเกี่ยวกับการขนถ่ายของ สถานที่เก็บของและการตรวจปล่อยของไว้โดยเฉพาะเป็น
พิเศษ เพราะของบางอย่าง ถ้าไม่ใช้ความระมัดระวังในการขนถ่ายจะเกิดความเสียหาย
หรือได้รับอันตรายได้ เช่น วัตถุระเบิด อาวุธปืนและกระสุนปืน แอลกอฮอล์สำหรับแปรร
ธรรมชาติ ยาจีนและประทัด น้ำมันเชื้อเพลิงหนัก

ฉ. ของที่จะขนถ่ายข้างลำ (Over side) การขนถ่ายข้างลำ คือ การขนถ่าย
ของออกจากเรือสินค้าหรือเรือลำเลียงที่จอดเทียบ ณ ท่าเทียบท่าเรือหรือจุดที่อื่น ซึ่งได้
รับอนุมัติ โดยไม่ต้องขนเข้าเก็บในโรงพักสินค้าหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนตามระเบียบ
ปฏิบัติปกติ แต่ต้องยื่นคำร้องขอทำการขนถ่ายข้างลำต่อผู้อำนวยการกองควบคุมขนและ
สินค้า เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จึงกระทำการดังกล่าวได้

หมายเหตุ การตรวจปล่อย Partly ถ้าผู้นำเข้าประสงค์จะทำการตรวจ
ปล่อยของขนถ่ายข้างลำ (Over side) โดยการขอตรวจปล่อยของตามจำนวนแต่ละเที่ยว
เรือหรือแต่ละเที่ยวรถยนต์ (Partly) เช่น การขนถ่ายข้างลำลงในเรือลอมหรือเรืออื่นที่
สามารถทราบได้ว่าเรือรับบรรทุกลงได้จำนวนกี่เมตริกตัน เช่น เรือที่มีขนาดระวาง
บรรทุกได้ 100 ตัน รถยนต์ขนาดระวางบรรทุก 10 ตัน เมื่อขนถ่ายของ สมมติว่าเป็นปลา

สดแช่เย็นขึ้นรถบรรทุกได้จำนวนพลาสติกเต็มคันรถชนิดบรรทุกขนาด 10 คัน ก็ตรวจปล่อยของไปที่สถานีรถยนต์ จนกว่าจะครบจำนวนของทั้งหมด ตามที่สำแดงในใบขนสินค้า ในกรณีนี้ ผู้นำของเข้าจะต้องยื่นคำร้องขอต่อผู้อำนวยการกองตรวจสินค้าเข้าขอตรวจปล่อยของเป็น Partly และเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ผู้นำของเข้าก็สามารถกระทำได้เป็นกรณีพิเศษ ซึ่งตามปกติ การตรวจปล่อยของจะต้องตรวจปล่อยในคราวเดียวกันหมดทั้งใบขนสินค้า ทั้งนี้ การขนถ่ายข้างลำต้องอยู่ในกำกับดูแลของพนักงานศุลกากร

3. ของผ่านประเทศ

สินค้าบางประเภทที่ส่งมาจากต่างประเทศ แต่มิได้นำเข้ามาซื้อขายหรือบริโภครภายในราชอาณาจักร แต่ผู้ส่งมีความประสงค์จะส่งผ่านประเทศไทยไปยังประเทศปลายทางที่อยู่นอกราชอาณาจักร ของดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นของ “ นำเข้า “ จึงไม่ต้องเรียกเก็บอากร ของผ่านประเทศมีดังต่อไปนี้

ก. **ของถ่ายลำเรือ (Transshipment Cargo)** หมายถึง ของที่นำเข้ามาโดยยานพาหนะจากประเทศต้นทาง เพื่อการทำขนถ่ายเปลี่ยนยานพาหนะ ณ ท่าแห่งหนึ่งแห่งใดภายในราชอาณาจักรที่จะถ่ายของออก แล้วจะส่งของนั้นไปยังต่างประเทศ ตามบทบัญญัติมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 ว่า “ การลำเลียงถ่ายของจากเรือลำหนึ่งลงเรืออีกลำหนึ่งนั้น จะพึงอนุญาตให้ทำได้ ต่อเมื่อบุคคลผู้ได้รับอำนาจทำการถ่ายของเช่นว่านี้ ได้ยื่นใบขนสินค้าทำเป็นสองฉบับ มีข้อความต้องกันตามแบบที่กำหนดไว้ (ใบแนบ 9) แต่ห้ามมิให้ทำการลำเลียงถ่ายของเช่นนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาต และมีเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับอยู่ด้วย “

เอกสารสำคัญสำหรับของถ่ายลำเรือ ได้แก่

1. ใบตราส่งชนิด Through Bill of Lading
2. บัญชีสินค้าสำหรับเรือ (Manifest)

- เอกสารทั้งสองชนิดนี้ต้องแจ้งทำต้นทางส่งในต่างประเทศแห่งท่าแห่งหนึ่งแห่งใดในราชอาณาจักรเป็นท่าถ่ายลำเรือ และแจ้งท่าปลายทางส่งในต่างประเทศให้ถูกต้องตรงกัน

- ถ้าถ่ายลำของหมดทั้งลำเรือ ให้ตัวแทนขออนุญาตกรมศุลกากร ก่อนเรือเข้าถึงเขตท่าที่จะถ่ายลำของนั้น
- การถ่ายลำให้กระทำได้เฉพาะเรือต่อเรือ เรือต่ออากาศยานหรือ อากาศยานต่อเรือ
- การถ่ายลำสินค้าหรือส่วนประกอบ และอุปกรณ์เพื่อใช้ซ่อม เรือต่างประเทศจากด่านศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพฯ ไปบรรทุกเรือที่ท่ากรุงเทพฯ หรือท่าอื่นให้ผู้ยื่นขอคำร้องต่อกองควบคุมขนและสินค้าเพื่อให้รับรองก่อนว่ามีเรือลำ นั้นจอดอยู่ที่ใด เมื่อได้รับรองดังกล่าวแล้ว จึงให้นำคำร้องนั้น ไปขออนุญาตถ่ายลำต่อ ด่านศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพฯ ต่อไป

ของถ่ายลำที่เข้ามาทางเรือ ณ ท่ากรุงเทพฯ ตัวแทนเรือที่ได้รับมอบ อำนาจจะต้องยื่นคำร้องขอพร้อมทั้งทำสัญญาทัณฑ์บนตามแบบ (ท้ายประกาศกรม ศุลกากรที่ 33/2520) และยื่นใบขนสินค้าถ่ายลำเรือ (ใบแนบ 9) ซึ่งเป็นใบขนสินค้าชนิด หนึ่งที่กรมศุลกากรกำหนดขึ้นเพื่อใช้สำหรับยื่นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบ ดำเนินการขนถ่ายเกี่ยวกับการถ่ายลำเรือเท่านั้น ในการถ่ายของจากเรือลำหนึ่งไปยังเรือที่ ขอเปลี่ยนนั้น จะต้องอยู่ในการควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรตลอดเวลา และปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของกรมศุลกากรทุกประการ

ข. สินค้าผ่านแดน (Transit Cargo) หมายถึง สินค้าที่ขนผ่านดินแดน ประเทศไทย ซึ่งต้นทางและปลายทางการขนส่งสินค้าอยู่ภายนอกราชอาณาจักรไทย

สินค้าที่เข้ามาในราชอาณาจักรและขออนุญาตขนส่งผ่านแดนไปนอกราช ราชอาณาจักรไทย จะต้องขนเข้าเก็บในคลังสินค้าผ่านแดนที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรม ศุลกากร และอยู่ในอารักขาของศุลกากรตลอดไปจนกว่าจะขนของนั้นออกไปนอกราช ราชอาณาจักร

เอกสารสำคัญในการทำใบขนสินค้าผ่านแดน

- ใบมอบอำนาจจากตัวแทนของผู้รับปลายทางในต่างประเทศ
- ใบตราส่งชนิด Through Bill of Lading
- บัญชีสินค้าและเอกสารอื่นที่แสดงเมืองท่าต้นทางและปลายทางของสินค้าว่าเป็นเมืองท่าต่างประเทศ

การปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าผ่านแดน อธิบดีกรมศุลกากรเป็นผู้กำหนดระเบียบข้อบังคับอันได้แก่ การกำหนดท่าที่นำเข้ามาและผ่านออกไป การตรวจสอบใบขนสินค้าผ่านแดน การตรวจสอบและควบคุมการบรรทุก การขนส่ง ฯลฯ ทั้งนี้ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามความตกลงกับประเทศใกล้เคียงที่ได้มีความตกลงกันไว้ เช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและประเทศมาเลเซีย เป็นต้น

ค. **สินค้าผิดเรือ (Through Cargo)** หมายถึง ของที่ติดอยู่ในเรือเข้ามาจากต่างประเทศ เมื่อเข้ามาถึงเขตท่าในราชอาณาจักร แต่ไม่ขนขึ้นบก เพราะจะต้องนำติดไปกับเรือออกไปยังต่างประเทศต่อไป ของผิดเรือนี้ นายเรือหรือตัวแทนจะต้องแยกบัญชีของผิดเรือไว้ในขณะรายงานเรือเข้าด้วย

ง. **ของผิดท่าเฉพาะท่ากรุงเทพฯ (Wrong Destination)** หมายถึง ของจากต้นทางส่งไปทำอื่นในต่างประเทศ แต่ได้ขนลงผิด ณ ท่าในราชอาณาจักร แล้วขนเข้าโรงพักสินค้าตามปกติ ของที่ส่งไปยังทำอื่น จะต้องมีการหมายที่หีบห่อแสดงไว้ให้ชัดเจนว่าของนี้มีได้ส่งมาหรือนำเข้าในประเทศไทย แต่ได้ขนลงเพราะความผิดพลาดในขณะขนถ่ายออกจากเรือ ในกรณีเช่นนี้ เจ้าหน้าที่ศุลกากรจะต้องเสนอกกรมผ่อนผันให้ยื่นใบขนสินค้าถ่ายลำ (ใบแนบ 9) ได้ โดยสำแดงรายการของผิดท่า ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบและอนุญาตให้บรรทุกของนั้นลงเรือเพื่อส่งกลับต่อไป

พิธีการนำเข้า

เมื่อผู้นำเข้าได้รับแจ้งจากตัวแทนเรือว่า สินค้าที่สั่งซื้อจากต่างประเทศได้เข้ามาและขนเข้าเก็บในโรงพักสินค้าที่ทำเนียบท่าเรือเรียบร้อยแล้ว ผู้นำเข้าจะต้องจัดทำใบขนสินค้าเพื่อปฏิบัติพิธีการศุลกากรและรับของไปจากศุลกากร เรียกว่า “ ออกของ “ (Custom Clearance)

ในการนี้ผู้นำเข้าต้องยื่นใบขนสินค้า ตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 แก้ไขเพิ่มเติมตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ความว่า “ ก่อนที่จะนำของใด ๆ ไปจากความอารักขาของศุลกากร ผู้นำเข้าต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร ถ้าต้องยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้องและเสียบัญชีอากรจนครบถ้วน หรือวางเงินไว้เป็นประกัน การขอวางเงินไว้เป็นประกันให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด “

เอกสารที่ใช้ ประกอบใบขนสินค้า

ใบขนสินค้าเข้าชุดหนึ่ง ๆ จะต้องแนบเอกสารประกอบกับใบขนสินค้าเข้า เพื่อยื่นต่อเจ้าหน้าที่พิธีการศุลกากรตรวจสอบมีดังนี้

1. ดัชนีฉบับใบขนสินค้าขาเข้าและแบบแสดงรายการการค้า
(แบบที่ 153 ก.) 1 ฉบับ
2. สำเนาคู่ฉบับใบขนสินค้าขาเข้า 3 ฉบับ
3. ใบส่งปล่อย (แบบที่ 35) 1 ฉบับ
4. ใบตราส่ง (Bill of Lading : B/L) 3 ฉบับ
5. ใบต้นฉบับราคาสินค้า (Invoice) 1 ฉบับ สำเนา 3 ฉบับ
6. บัญชีรายละเอียดบรรจุหีบห่อ (Packing List) 1 ฉบับ
7. แบบธุรกิจต่างประเทศ ธ.ต. 2 (F.T-Foreign Transaction) ในกรณีที่มีราคากเกิน 500,000 บาท 1 ฉบับ
8. ใบอนุญาตให้นำของเข้ามาในราชอาณาจักร (ถ้ามี) 1 ฉบับ

9. เอกสารอื่นตามที่มีระเบียบปฏิบัติให้ต้องยื่น เช่น ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า ใบรับรองอนามัย

เอกสารต่าง ๆ ที่ใช้แนบใบขนสินค้าเข้านั้น ต้องให้ผู้นำเข้า ตัวแทนเรือหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเอกสารนั้น ๆ รับรองความถูกต้องใบสำเนาเอกสารเสียก่อน เฉพาะใบตราส่งควรใช้สำเนาบับที่ตัวแทนเรือออกให้ และรับรองความถูกต้องแล้ว เพราะต้นฉบับใบตราส่ง ผู้นำเข้าจะต้องไปเปลี่ยนเป็น D/O (Delivery Order) กับตัวแทนเรือในเวลาออกของ

พิธีการส่งออก

ในการส่งออกสินค้าของไทยไปยังต่างประเทศ รัฐมีนโยบายส่งเสริมการส่งออก จึงพยายามลดขั้นตอนการปฏิบัติพิธีการส่งออกให้รัดกุม และมีนโยบายว่าจะไม่เรียกเก็บภาษีอากรขาออกถ้าไม่จำเป็น เว้นแต่จะมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์และความเหมาะสมในด้านเศรษฐกิจของประเทศ

ตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราภาษีศุลกากร พ.ศ. 2530 ภาค 3 ว่าด้วยพิกัดอัตราอากรขาออก ซึ่งมีจำนวนรวม 8 ประเภทนั้น ส่วนใหญ่เป็นของยกเว้นอากร กล่าวคือ ตั้งแต่ประเภทที่ 1-7 ที่ระบุว่าจะให้เสียอากรตามที่กำหนดพิกัดอัตราอากรไว้แต่ละประเภท ในปัจจุบันนี้ได้มีประกาศกระทรวงการคลัง ที่ ศก.1/2531 ลงวันที่ 1 มกราคม 2531 ให้ลดอัตราอากรศุลกากรและกำหนดให้ของได้รับการยกเว้นอากร ได้แก่

ประเภทที่ 1	ข้าว
ประเภทที่ 2	เศษเหล็กทุกชนิด
ประเภทที่ 3	หนังสือและหนังสือกระป๋อง ทั้งดิบและฟอกแล้ว
ประเภทที่ 4	ยางของต้นยางตระกูลฮีเวีย
ประเภทที่ 5	ไม้ ไม้แปรรูปและของทำด้วยไม้

ประเภทที่ 6	เส้นไหมดิบที่ยังมิได้ตีเกลียวและเส้นด้ายที่ทำด้วยไหม ขี้ไหมและเศษไหม
ประเภทที่ 7	ปลาป่นหรือปลาอบแห้ง ที่ยังมิได้ป่น อันไม่เหมาะสมสำหรับเป็นอาหารของมนุษย์
ประเภทที่ 8	ของซึ่งมิได้ระบุไว้ข้างต้นหรือที่อื่น

การปฏิบัติพิธีการศุลกากรส่งออก

ผู้ส่งของออกจะต้องยื่นใบขนสินค้าขาออก เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบ ซึ่งใบขนสินค้านั้นจะต้องสำแดงรายการครบถ้วนและถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติที่กรมศุลกากรกำหนดไว้ โดยการกรอกข้อความหรือสำแดงรายการนั้นต้องเป็นความจริงทุกประการและมีคำรับรองของผู้ส่งออกว่า “ ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการที่สำแดงในใบขนสินค้านี้ถูกต้องและครบถ้วนตามความเป็นจริง “ แล้วจึงลงลายมือชื่อของผู้ส่งออกหรือตัวแทนผู้รับมอบอำนาจในใบขนสินค้า

ผู้ส่งของออกจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย มาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 บัญญัติว่า

“ ก่อนที่จะส่งของออกนอกราชอาณาจักร ผู้ส่งของออกต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับศุลกากร กับต้องยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้องและเสียภาษีอากรจนครบถ้วน หรือวางเงินไว้เป็นประกัน การขวางเงินประกันให้เป็นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่มีการร้องขอ และอธิบดีเห็นว่าของใดมีความจำเป็นที่จะต้องส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยรีบด่วน อธิบดีมีอำนาจให้ส่งของนั้นออกไปได้ ยังไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่งก่อนแต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดและในกรณีที่จะต้องเสียภาษีอากร ให้วางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่นเป็นที่พอใจอธิบดีเพื่อเป็นประกันค่าภาษีอากรด้วย “

มาตรา 47 บัญญัติว่า

“ ก่อนจะขนของใด ๆ ลงเรือหรือย้ายขนไป เพื่อบรรทุกลงเรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ทำใบขนสินค้าเป็นสองฉบับ ข้อความต้องกันตามแบบที่กำหนดไว้ (ใบแนบ 5) ขึ้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้รับไว้ “

ฉะนั้น การส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้ส่งสินค้าออกจะต้องทำใบขนสินค้าขาออกขึ้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สินค้าที่ต้องชำระอากรขาออกหรือภาษีการค้า ก็จะต้องชำระให้ครบถ้วน หรือวางเงินประกันไว้แล้วแต่กรณี นอกจากนั้นหากเป็นสินค้าควบคุมการส่งออกจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกด้วย

เอกสารประกอบใบขนสินค้าขาออก ผู้ส่งออกหรือผู้รับมอบอำนาจต้องกรอกข้อความสำแดงรายการครบถ้วน และยื่นใบขนสินค้าขาออกพร้อมแนบเอกสารประกอบ เพื่อให้เจ้าหน้าที่รับไปตรวจสอบพิธีการและรับรองตามขั้นตอนต่อไป โดยปกติ ใบขนสินค้าขาออกทั้งหมดจะประกอบด้วย

1. ต้นฉบับใบขนสินค้าขาออก 1 ฉบับ
2. คู่ฉบับใบขนสินค้าขาออก 2 ฉบับ
3. บัญชีราคาสินค้า 3 ฉบับ (รวมทั้งที่แนบติดมากับ ร.ต. 1 ซึ่งได้ผ่านการประทับตรารับรองจากธนาคาร 1 ฉบับด้วย)
4. แบบ ร.ต. 1 ซึ่งผ่านการรับรองจากธนาคาร 1 ฉบับ (ในกรณีที่ของส่งออกมีมูลค่าเกิน 500,000 บาท)
5. บัญชีรายละเอียดของที่บรรจุในหีบห่อสินค้า (Packing List) หากมีหรือกรณีเจ้าหน้าที่เรียกให้ยื่นประกอบการตรวจสอบ
6. ใบอนุญาตส่งออกหรือเอกสารอื่นใด ในกรณีที่ของส่งออกนั้นเป็นของต้องกำกวดตามเงื่อนไขของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับของที่ส่งออก

หมายเหตุ ฐ.ศ 1 (แบบธุรกิจต่างประเทศ F.T-Foreign Transaction)
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินพุทธศักราช 2485 โดยผู้ส่งของออกจะ
ต้องยื่นแบบ ฐ.ศ. 1 ซึ่งได้ผ่านการรับรองจากเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินของ
ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต โดยได้ประทับตรา
และลงลายมือชื่อพร้อม กับ ใบขนสินค้า และเอกสารอย่างอื่นต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อ
ตรวจสอบ เว้นแต่ที่ได้กำหนดยกเว้นไว้ตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราภาษีศุลกากรภาค 4
(ของที่ได้รับยกเว้นอากร)